

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1154

27.04.2025 (136)

Hitler i krig: Hvad skete der *egentlig*?

af A.V. Schaerffenberg

Del 1

Forlagets forord

Hitler at War: What Really Happened? er i bund og grund en udvidet udgave af *Adolf Hitler: Bungling Amateur or Military Genius?* som blev udgivet i 2003.

Fascinerende, kontroversiel og endda *dristig* beskriver bedst dette unikke revisionistiske værk. Halvfjerds originale illustrationer fra Det Tredje Rige er blevet tilføjet for at gøre det endnu mere underholdende.

Selvfølgelig er historiebøgerne skrevet af sejrherrene. Jo større og blodigere krigen er, desto større er dæmoniseringen af den besejrede fjende. Det gælder især, når der ikke er mangel på skeletter i ens eget skab.

Det er ikke underligt, at der generelt ikke indrømmes noget positivt om Føreren af det nationalsocialistiske Tyskland. Hans rang som korporal i Første Verdenskrig bliver nævnt, men hans fornemme kamptjeneste bliver ignoreret. Hans postkort er ingen hemmelighed, men kun få mennesker har faktisk set hans fantastiske malerier.

Jenghiz Khan blev engang betragtet på samme måde. I dag er han en nationalhelt

i Mongoliet, ligesom Napoleon er det i Frankrig. Holdninger ændrer sig, som århundrederne går.

Når jeg tænker over det: Lever vi ikke i et nyt århundrede, ja, et nyt årtusinde?

Viser historien os ikke, at dagens evangelium bliver til morgendagens overtro, og at dagens kætteri bliver til morgendagens sandhed?

Hvordan kunne manden, som han blev fremstillet i den *ffjendtlige propaganda*, have opnået det, han gjorde? Han kom til magten på trods af manglende titel, rang og penge, han genopbyggede den ødelagte økonomi, og han holdt den halve verden stangen i seks år! *Ingen galning kunne have gjort alt det!*

Under alle omstændigheder vil denne meget "politisk ukorrekte" behandling af den største væbnede konflikt i verdenshistorien helt sikkert få nogle til at løfte øjenbrynene. Og opmuntre fordomsfrie læsere til selv at grave dybere i jagten på den flygtige juvel, der kaldes sandheden!

Introduktion: Onde gerninger

Ønde gerninger skal rejse sig, selv om hele jorden overhælder dem for menneskers øjne."

William Shakespeare, *Hamlet*

Med en mulig undtagelse af korsfæstelsen har ingen anden begivenhed i menneskets historie været genstand for så mange bøger, spillefilm og tv-programmer som Anden Verdenskrig. Hvorfor er det sådan? Der går ikke en dag uden offentlige påmindelser om "Holocaust" og dets historiske associationer. Ingen anden konflikt begynder at nærme sig en så overvældende opmærksomhed. Var det, ifølge den marxistisk-jødiske forfatter Studs Terkel, "den gode krig" - en sort-hvid kamp mellem det gode og det onde? Eller definerede den nationalsocialistiske *Gauleiter*, Julius Streicher, med rette krigens udfald ud fra efterkrigstidens Nürnberg-retssager som "verdensjødedommens triumf"? Hvad kan forklare den enorme mængde materiale om Anden Verdenskrig i forhold til stort set alle andre emner?

Måske fordi det ikke var en verdenskrig, men en *verdensrevolution*. Ligesom der havde været amerikanske, franske og russiske revolutioner - hver med sin globale indvirkning - så forvandlede den tyske revolution verden. Som den amerikanske journalist Douglas Brinkley beskrev det som et øjenvidne: "Aldrig før har verdenshistorien frembragt noget som den nationalsocialistiske revolution i 1933 - så fri for andre revolutioners ydre manifestationer. Fri for blodsudgydelser, præcis, definitiv og hurtig. Hvis en revolution nogensinde har bevist sin moralske beretti-

gelse ved den retfærdighed, hvormed den blev gennemført, så er det den tyske revolution i 1933 under den fremsynede, energiske og succesfulde ledelse af folkets kansler, Adolf Hitler."

Det er sandt, at kampen om magten havde været en relativt ublodig affære på trods af de politiske mord på omkring 240 NSDAP-kammerater. Det Tredje Rige fik kun seks års usikker fred, før den militære fase blev indledt den 1. september 1939. Faktisk var revolutionen begyndt længe før, da Adolf Hitler offentliggjorde sit nationalsocialistiske program for første gang i 1920. Denne meddelelse var i realiteten en krigserklæring mod den internationale jødedom og alle dens værker. De fjender, han stod over for dengang som politisk leder, var de samme, som han senere stod over for som krigsherre.

Hans "livsfilosofi", som han beskrev den, ramte selve grundlaget for det økonomiske slaveri og den racemæssige død, som den ikke-jødiske menneskehed, bedøvet af materialisme og propaganda, var ved at blive trukket hen imod. Derfor den verdensomspændende reaktion mod ham. Den begyndte i Tyskland, politisk (gennem de etablerede partier), derefter med fysisk vold (kommunistisk terror), efterfulgt af juridiske foranstaltninger (da NSDAP blev forbudt). Da disse foranstaltninger ikke kunne forhindre Hitlers valg til magten, eskalerede reaktionen internationalt til økonomiske sanktioner, medieagitation og den sidste metode, som tyranner altid griber til, nemlig militær handling.

Mere end 60 år efter afslutningen i 1945 gentager stort set alle eksemplarer fra det enorme korpus af litteratur om Anden Verdenskrig med dogmatisk insisteren, at Adolf Hitler indledte fjendtlighederne for at erobre verden, hvis befolkninger kun ønskede at leve i fred. Hans eneste formål efter at have opnået magten, hvilket han gjorde ved at terrorisere sig vej ind i regeringskancelliet, var at udøve militær aggression så hurtigt som muligt. Han tyranniserede små, forsvarsløse nationer som Polen og Tjekkosllovakiet og overvandt derefter Frankrig, fordi han længe havde forberedt sig på krig, mens franskmændene selv var for føjelige til at gøre modstand, selv om de var helte i modstandsbevægelsen. Føreren mødte snart sin overmand i Winston Churchill.

Frustreret over sin manglende evne til at overvinde den ukuelige demokratiske ånd i Storbritannien skabte Hitler tåbeligt nok en anden front ved at angribe Rusland. Tyskerne var heldige i starten, men blev besejret ved Stalingrad på grund af Hitlers amatøragtige indblanding i sine generalers professionelle strategier. Vanvittigt nok erklærede han krig mod USA, hvis præsident havde arbejdet så hårdt for verdensfreden. Führerens fantastiske fejltagelser førte uundgåeligt til invasionen i Normandiet, og næsten et år senere indrømmede han sin krigsskyld ved at begå selvmord i stedet for at forsvare sig i en retfærdig retssag i Nürnberg.

Hitler blev primært besejret, fordi hans antisemitiske vanvid tvang Tysklands

topforskere, hvoraf de fleste var jøder, til at migrere til Vesten, hvor de modvilligt udviklede atombomben til USA. Hans forsøg på at udrydde de harmløse europæiske jøder, som han brugte som uskyldige sydebukke for Tysklands velfortjente dårligdomme, afledte også vitalt materiale og arbejdskraft fra krigen, hvilket sikrede nederlaget. Hvis tyskerne havde sejret, ville alle andre på jorden enten være blevet gjort til slaver eller myrdet.

Der produceres fortsat tusindvis af bøger, tv-programmer og film, som gengiver denne ensartede version af Anden Verdenskrig. Alle allierede militære succeser bliver altid fremstillet som "heroiske sejre", mens enhver tysk succes bliver fordømt som "en grusomhed" i disse ensidige historier. Situationen er kortfattet defineret af den populærvidenskabelige forfatter John Anthony West. "Fordi historien om stort set alt skrives af vinderne", skriver han, "er det altid svært at måle, at bedømme, nogle gange endda at vide, at et slag har fundet sted, eller at et er i gang. Det står vinderne frit for at fordreje, forvanske eller ignorere alt, hvad der ikke støtter deres 'officielle' version, og det gør de. Det er denne version, der formidles i skolerne og gennem mainstream-mediernes. Resultatet er, at offentligheden får og generelt accepterer det, den er blevet undervist i, for pålydende.

West, som ikke er nogen ven af nationalsocialismen, har ikke desto mindre sat fingeren på problemet: Den generelt accepterede historie om Anden Verdenskrig er en "vinderfortælling". De allieredes, eller rettere sagt, den *jødiske* version af den verdensomspændende konflikt har domineret alle informationsveje siden 1945. Derfor er formålet med denne bog at præsentere den anden side af historien, som ingen må få at vide. Det er "kejserens nye klæder" i vores tid. At nævne sandheden om Hitler er topmålet af politisk ukorrekthed og vil sende dig bag tremmer i mange såkaldt civiliserede lande. I 2005 begyndte den britiske historiker David Irving at afsone 13 års fængsel i Østrig "for at benægte Holocaust", et af de mange ofre, der er nævnt i kapitel 17.

I USA vil forfattere, der forsøger at give selv en upartisk beskrivelse af nationalsocialismen, aldrig få deres værker udgivet af mainstream-virksomheder. Et godt eksempel er den fængslede Irving, som er nævnt ovenfor. Før han blev fængslet på grund af debunking-anklager, blev hans bog om Dr. Joseph Goebbels, en af Det Tredje Riges ledende personligheder, accepteret til produktion af et stort New York-firma, St. Martin's, i 1995. Bogstaveligt talt, mens siderne rullede ud af pressen, blev firmaet offentligt og med held presset af jødiske grupper, især Anti-Defamation League of B'nai B'rith, til at indstille produktionen af Irvings bog. Årsagen var, at han fremlagde beviser, som satte spørgsmålstejn ved nationalsocialisternes påståede udryddelse af seks millioner jøder under Anden Verdenskrig.

I slutningen af 1980'erne blev et helt lager med kopier af *The Myth of the 20th Century*, en bog af Alfred Rosenberg, den nationalsocialistiske filosof, brændt af

medlemmer af Jewish Defense League, som senere pralede offentligt af deres brandstiftelse. Det er derfor ikke underligt, at de fleste mennesker har et ensidigt anti-Hitler-syn på Anden Verdenskrig. Ikke alene forhindres de i at lære den nationalsocialistiske version; de præsenteres konsekvent for åbenlyst fjendtlige, følelsesmæssigt manipulerede, historisk falske film som *Schindlers liste* og *Saving Private Ryan* af hovedsageligt jødiske producenter (dvs. Steven Spielberg). I sagens natur er disse propagandister naturligvis ude af stand til at give et fordomsfrit syn på krigen eller noget andet, der berører jødiske interesser. "Hitler's Inferno", en populær bog i to bind, som blev udgivet i slutningen af 1950'erne, og som i skrivende stund stadig er tilgængelig på lydbånd, indeholder originale optagelser af nationalsocialistisk musik og taler krydret med en engelsksproget fortæller, som siger til sine lyttere: "Hvis Hitler havde skubbet sit held i en lidt anden retning, ville han måske have vundet, og så ville du og jeg og alle vores familier være døde på en forfærdelig måde." Den samme optagelse indeholder uddrag af en tale af Føreren, hvor han siger: "Hvis svage og frygtsomme mennesker ikke vil have noget at gøre med vores bevægelse, kan vi altid regne med, at ungdommen står ved vores side." Men hans udtalelse på tysk får lov til at stå uoversat, mens den amerikanske fortæller siger om denne linje fra Hitlers tale: "Han skriger efter blod!"

I en anden lignende kommerciel indspilning ("Sounds of the Third Reich"), der er masseproduceret til offentligt forbrug, er en replik af den nationalsocialistiske arbejderleder, Dr. Robert Ley, oversat: "Jøderne er Guds hævn over verden!" Dr. Ley sagde faktisk: "Jødernes gud er hævnens gud" - en særlig passende observation i lyset af det emne, der undersøges igen her.

Sådanne åbenlyse, bevidste fordrejninger har absolut domineret enhver form for offentlig information om Anden Verdenskrig siden 1945. Enhver, der forsøger at påpege sådanne løgne, får simpelthen ikke lov til at blive hørt eller bliver afvist som "holocaustbenægter". Alle tv-stationer og store forlag er for evigt lukket for kritikere af politisk korrekte versioner af fortiden, især alt, hvad der har med Hitler at gøre. Ingen får lov til at lære noget om nationalsocialismen, medmindre det først har passeret gennem et filter af forudindtaget fjendtlighed, der går tilbage til begyndelsen af det 20. århundrede.

I mere end to årtier spillede skuespilleren Erich von Stroheim på dramatisk vis den stereotype tyske militarist, komplet med monokel og duellerende ar, i dusinvis af amerikanske spillefilm. Hollywoods reklamefolk kaldte ham på ægte orwellsk vis for "manden, du elsker at hade". Von Stroheim skildrede altid først preussiske og siden nazistiske officerer som stift arrogante, grusomme og bedrageriske for generationer af amerikanere, der blev hjernevasket til at acceptere hans ondskabsfulde karakteristikker som autentiske portrætter. Stort set ingen af hans seere var klar over, at "von Stroheim" faktisk var opført i *Encyclopaedia Judaica*

fra 1967 som jøde, og at hans "von" var en del af et falsk scenenavn. Jøden Otto Preminger fortsatte von Stroheim-traditionen i 1950'erne og 60'erne og videreførte stereotypen om det sadistiske nazimonster, der kun er døden værdig. Hitler selv blev oftest portrætteret af en anden jødisk skuespiller, Luther Adler.

For at sætte hele sagen på spidsen: Efter Første Verdenskrig fik jøderne næsten ubegrænset magt over et Tyskland, der var nedslået af nederlaget. I 1933 smed Hitler dem ud. Af frygt for, at andre nationer skulle følge hans eksempel, fremstillede de fordrevne jøder ham som det værste onde, der fortjente at blive udslettet. Derfor har de fleste mennesker et helt forvrænget syn på Anden Verdenskrig i almindelighed og nationalsocialismen i særdeleshed. Og det skyldes, at de, der har skabt dette billede, er stærkt investeret - politisk og økonomisk - i dets universelle accept. Deres liv og den verden, de har opfundet, er nemlig helt afhængige af denne gensidigt accepterede fiktion.

Hvis deres accepterede version af krigen med andre ord er usand, så er hele rammen for vores civilisation, som den har udviklet sig siden 1945, bygget på usandheder. At afsløre det underminerer fundamentet for det moderne samfund. En folkelig, voldelig afvisning af alle de politiske og informationsmæssige autoriteter, der lever af deres løgne om nationalsocialismen, er en uundgåelig konsekvens. Hvad vil der ske, når de generationer af ikke-jøder rundt om på vores planet, som er blevet opdraget til at sympatisere med jøderne som de store ofre for Anden Verdenskrig, endelig erkender, at de i stedet var dens anstiftere og begik dens værste grusomheder? Hvordan vil disse opvågnede ikke-jøder reagere, når de er i stand til at spore optrapningen af de onde konsekvenser fra den konflikt til deres egen tid? En generel opvågning til den jødiske dominans på alle magtområder kunne forvandle sig til en *fuor Caucasoidus*, hvis indvirkning på nutidens civilisation ikke ville være mindre ødelæggende end de germanske invasioner, der udslettede det degenererede romerske imperium for femten århundreder siden.

Selv om denne korte historie næppe er mere end et overblik over det europæiske teater under Anden Verdenskrig, er den blandt de første af sin slags. Dens fremkomst efter årtier med ubarmhjertig fjendtlighed over for og åbenlys undertrykkelse af nationalsocialistiske synspunkter er i sig selv et vidnesbyrd om deres medfødte og stærke gyldighed. I et sidste brev til sin søn Harald skrev Dr. Joseph Goebbels fra Berlins brændende ruiner: "En dag vil løgnene smuldre væk af sig selv, og sandheden vil sejre igen. Det vil være det øjeblik, hvor vi vil rage op over alle, rene og pletfri, som vi altid har bestræbt os på at være og troet, at vi var" (28. april 1945).

Målet her er at konfrontere i det mindste nogle af de mere åbenlyse forfalskninger, der stadig generelt accepteres som ubestridelige fakta. Den officielle

historie om Anden Verdenskrig er blevet skrevet af dem, der hængte de virkelige helte i Nürnberg. *Hitler at War* præsenterer deres side af konflikten. Og forsøger at imødegå nogle af de værste fordrejninger om Hitler, som den brede offentlighed har slugt som historiske skrifter.

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

